Illi etiā qb⁹ dictoꝝ locoꝝ gubernatio seu administratio ɔmittetur ad instar tutoꝝ τ curatoꝝ[a] iuramētū[b] prestare[c]: ac de locoꝝ ipsoꝝ bonis[d] inuentaria[e] cōficere: τ ordinarijs seu alijs qbus subsunt loca huiusmodi vel deputandis ab eis annis[f] singulis de administratiōe sua teneantur reddere[g] rōnem: q̄ si secus a quoquam fuerit attentatū[h]: collationē prouisionē seu ordinationem ipsam carere decernimus oī robore firmitatis. ¶ Premissa[i] uero ad hospitalia militarium[k] ordinū aut religiosoꝝ ēt alioꝝ[l] extēdi minime volumus: quoꝝ tñ hospitaliū rectoribus in sancte obedientie virtute mandamus: vt in illis ḟm suoꝝ ordinū instituta τ antiquas obseruātias prouidere pauperibus τ hospitalitatē debitā in illis tenere ꝓcurent: ad qđ ꝑ superiores eoꝝ arta districtiōe cogantur statutis aut ɔsuetudinibus qbuslibet nō obstātibus ī p̄missis. ¶ Ceterū[m] nostre intentionis existit: q̄ si qua hospitalia altare[n] vel altaria τ cimiterium ab antiquo habentia τ presbyteros celebrantes τ sacramenta ecclesiastica pauperibus ministrantes: seu si parochiales[o] rectores cōsueuerint in illis exercere premissa antiqua consuetudo seruetur quo ad exercēda τ ministrāda spiritualia supradicta[p].

Rubrica De iure patronatus.

¶ Clemens. v. in ɔci. viennē.

¶ Si p̄ntatis ad ecclesias per patronos ecclesiasticos in qb⁹ ipi nō consueuerunt oīa supportare non assignauerunt infra terminū cōpetentē ɔgruā portionē: diocesanus eā assignare debebit. h. d. Jo. an.

Te constitutio[q] que ad ecclesiam aliquā quāuis etiam ad exēptorū presentationē admitti cōsuetudine non obstāte[r] cōtraria ꝓhibet: nisi p̄ntato de ꝓuentib⁹ eiusdem ecclesie talis corā diocesano portio fuerit assignata: vnde iura possit ep̄alia soluere τ sustentationem habere[s] cōgruā sicut expedit[t] obseruetur: ip̄ā declarare[v] ac quedam adijcere[x] consulta hmōi sacri concilij approbatione ꝓuidimus. ¶ Diocesanis[y] sub obtestatione diuini iudicij districtius inhibentes[z]

a ¶ Tutorum τ curatoꝝ: iurant eniꝫ isti facere vtilia pupillis vel adultis quibus deputantur: τ permittere inutilia ipsoꝝ etiā res τ personas ad cōmodū τ vtilitatem eoꝝ bona fide custodire τ saluare: inuentarium de reb⁹ eoꝝ facere: τ administrationis sue rationē tempore debito reddere cum residuoꝝ resignatione: eo saluo q̄ semꝑ vti valeant veritate: quod vide in speculato. ð tuto. in prima colūna: τ probatur .C. de episcopa. audien. .l. de creationibus. C. ð curato. furio. l. fi. cum similibus. tutor autē datur pupillo: curator adolescenti: τ interdū maiori furioso vł prodigo. vł his similib⁹: datur etiā bōis τ ad causas τ lites: de quibus oībus in spec. de curatore.

b ¶ Iuramentū. concor. .j. ð hereti. c. i. §. porro.

c ¶ Prestare. no. ga de satisdatione nil dicit ad quā tamen tutores τ curatores tenēt: nisi sint testamētarij: vel ex inquisitione dati. C. de tutoribus qui nō satis. l. in dubiū. τ. l. nō omniū. de curatore furio. l. fi. insti. de satisdatio. tuto. ī prin. τ sic soli legitimi: τ sine inqsitione dati satisdant: τ ibi de hoc τ in spec. de tuto. §. si aūt. ꝟ. hoꝝ. cū āt isti rectores ex inqsitione dent: merito satisdatione nō onerātur. facit. C. de epi. τ de. orphanotrophos. in p̄n: nisi propter vxorē τ filios suspect⁹ esset. xviij. di. de syracusane. sed tali suspecto committi nō debet: vt. s.

d ¶ Bonis. mobilibus τ immobilibus: de testa. relatum. ij. de verbo. significa. bonorum.

e ¶ Inuētaria. que alias repertoria dicūtur. ff. de admi. tu. tutor. q repertoriū. τ ad hoc tutores τ curatores tenētur. C. de admi. tuto. l. tutores. ij. de cu. fu. l. fi. τ formas diuersoꝝ inuentarioꝝ vide in specu. de instru. edi. §. fi. τ de his ibi. ver. sunt etiam.

f ¶ Annis singulis. per hanc lr̄am videt̄ q̄ etiā nō petitā teneat̄ offerre. alias si terminus statutus nō esset: pone exēplū. s. ea. cō. de testa. c. vno. satis videt̄ sufficere q̄ hoc faceret cū reqsitus esset: de iureiu. c. breui. facit qđ no. de elec. cupientes. §. si vero. in. v. glo.

g ¶ Reddere rōnem. ɔ. C. de epi. τ de. orphanotrophos. in fi. τ auten. ð ecde. §. pe. col. ix. vbi dicit̄ tales ad rōnē reddēdā nō teneri. So. illud correctū ꝑ auē. posteriorē. de san. episco. §. iconomos. col. ix. ita ibi soluit: tu dic verius primas leges nō correctas: ſꝫ loquūtur ð rōne reddēda orphanis vel pauperibus ad quā isti nō tenent̄: quod sonat ibi tex. dicens q̄ nō subiacent tutelaribus vel curatorijs rōnibus. §. iconomos: loquitur exp̄sse de ratione reddenda ep̄o ad quā tenent̄: vt ibi τ hic: sed hoc hic additur q̄ singulis annis ad hoc teneantur.

h ¶ Attentatum. s. q: cōferūtur in beneficiū secularibus clericis vel personis: nō talibus: vt dictum est. s.

i ¶ Premissa. s. de suppletione ordinarioꝝ: ēt quo ad exemptas q̄ nō cōferant̄ in beneficiū de iuramēto inuentario: τ rōne reddēda. Jo. an.

k ¶ Militariū. vt sancti Jo. hieroso. sancte marie theuthonicorum calastrensium τ similium.

l ¶ Alioꝝ. sunt quedā religiones sup hospitalitate fundate: vt cruciferorum vel dato q̄ nō sint ad hoc fundate: hn̄t tñ hospitalia. Jo. an.

m ¶ Ceterum. quarta pars.

n ¶ Altare. talia hospitalia cū eccl̄ia vel altari cimiterio: vel alio iure parochiali: vel q̄ alias sunt ꝑpetua τ religiosa erigi non p̄nt sine auctoritate diocesani: alias tñ qlibet domū suā vel partē dom⁹ ad hospitalitatē pauperū disponere posset: sed tūc penitere posset. τ vide qđ dixi eo. ti. ad hoc sup. i. glo. τ qđ no. Hosti. in summa de regu. §. i. ver. quid de rusticis et quo aūt hospitale est locus religiosus: τ auctoritate epi deputatus: hn̄ possunt talia sibi accedere. s. ea. cō. de prebē. per lr̄as.

o ¶ Parochiales. s. in quoꝝ. s. parochijs cōstructa sunt hospitalia pro quibus facit ius cōe: de p̄scri. ex trāsmissa. τ ð resti. spo. ad decimas. li. vi. stetur tamen consuetudini. Licet ergo hospitale τ ipsi⁹ familia τ pauperes ibi degentes sint de parochia matricis ecclesie: potuit tamen prescribere hospitale: q̄ per proprium sacerdotem illis spiritualia ministrentur.

p ¶ Supradicta. concor. xxiiij. q. i. ꝓuidēda de elec. nihil est. in fi. τ facit. j. de priuile. c. i. in fi.

Te constitutio. In prima exordium in quo expedientiā obseruātie antiqui iuris ꝑ ɔstitutiōis cā ponit. In secūda cōstitutio ibi diocesanis: q̄ tria facit: prima ꝓuidet circa assignationē partis prouētuum ecclesiarum faciendam prelatis vel vicarijs ipsarū per patronos ecclesiasticos qui nō solent ipsarum onera supportare. Secūdo ibi sane. circa illos p̄sonos qui solent supportare predicta. Tertio ibi ad que. circa executionem ɔstitutiōis dat p̄tātem diocesanis. τ tollit obstātia: determinat opi. de quibus dicā super verbo deuoluatur. τ hic vt ponitur causatiue: sic de ap. vt debitus. vbi dixi.

q ¶ Cōstitutio clemētis. iiij. de p̄ben. c. i. li. vi. que supplet constitutionem Alex. e. ti. de monachis circa exemptos τ cōsuetudinem reprobandā: de qua sequitur.

r ¶ Non ob. cōcor. de preben. extirpande.

s ¶ Habere. τ reliqua incūbētia onera supportare: vt in predictis iuribus.

t ¶ Expedit. ecclesiarū vtilitati τ aiaꝝ saluti: ut ibi.

v ¶ Declarare. hoc facit. j. §. sane.

x ¶ Adijcere. adijcit circa formam inhibitiōis. Item de termino statuēdo. de p̄sentato instituendo: de assignatione post terminū ꝑ ordinariū faciēda τ illud quod habetur in fi.

y ¶ Diocesanis. qđ de inferioribus ad quos spectat institutio: qđ eē potest de offi. deleg. sup eo. de de. peg. c. fi. de preben. referente. s. e. com. de prebē. si de beneficio. So. inquātū ponit hec decre. ius nouū in illis nō habet locū alias simpliciter dixisset ordinarijs. fi. s. e. de sequestra. pos. c. vnico. de statu regu. c. ij. s. ti. pri. c. ij. post p̄n. j. de priuil. c. i. de pe. τ re. c. i. τ tūc tales ɔprebēderet. de of. ordi. ordinarij. in p̄n. li. vi. τ quod ibi no. Nec potest negari quin seriose diocesanos exprimat cū hoc sit hic octies repetitum: nec mirum ga decre. de mona. τ decre. j. li. vi. de prebē. de diocesanis ēt expresse loquūtur. sic. s. e. cō. de sup. neg. prela. c. vno. de foro. cōpe. q̄uis. §. volumus. de vi. τ hone. de. c. i. in p̄n. τ quod ibi dixi: inferior ergo prelatus habēs instituere ad diocesanū recurreret: vt terminū statuat ad assignationē. facit p̄n. huius. c. que si nō fiat ꝑ inferiorem ad quē spectat admittet̄ institutus: τ ꝑ diocesanos fiat assignatio: τ reliqua hic expressa: τ est si. qđ ð lr̄is cōmēdaticijs scripsi in pre. decre. si. de cle. pere. sup vlti. glo.

z ¶ Inhibētes. hic addit fortiorē expressionē inhibitionis: scripserat eniꝫ Alerāder diocesano q̄ ꝓuideret q̄ nullū τc̄. Clemens quartus statuerat τ mandauerat ɔstitutionē inuiolabiliter obseruari: hic Clemens qntus inhibet districte sub obtestatione τc̄. Sed quero quid si cōtra hanc inhibitionem diocesanus admittit p̄ntatum assignatione nō facta: vł q̄ valeat. de preben. dilectus. i. de ɔcess. p̄bē. si soli. in p̄n. τ facit qđ no. de offi. ord. romana: ad fi. li. vi. τ eo. li. de imu. ec. decet. ad fi. ex quo nō apponit̄ decre. vt ibi: τ facit de despon. impu. ad dissoluendum in fi. Item cū hec p̄ncipaliter fauorem epi τ instituēdi respiciāt: vt. s. in p̄n. p̄nt suo renūciare fauori. de regula. ad apostolicā. C. de legib⁹ qđ fauore. τ facit .ff. de no. oper. nūcia. l. i. §. τ post operis. ɔ de elec. ꝓuida. li. vi. vbi non valet cōfirmatio facta illa inqsitione omissa que p̄mitti debeat. ita nec hic valeat nō premissa hac assignatione: ad idē eo. ti. c. fi. vbi omissio citationis vitiat ɔfirmationem. Item ɔ hoc. e. ti. cū dilectus. vbi nō valeat collatio post inhibitionē legati. Ad idē pre. decre. si soli. ꝟ. aut vbi inhibitio executoris ad ɔpellendū afficit etiā sine decreto: nā plus operat̄ exp̄ssa inhibitio q̄ mandatū: vt ibi pꝫ. τ sic respōdetur ad p̄ncipiū ipsius decre. τ decre. dilectus. in ɔ̄rium allegatis. Item non ob. q̄ hic nō apponitur decretū: q: sufficit legislatorē aliqd ꝓhibuisse τc̄. C. de legibus nō dubiū. de regu. iur. que cōtra. li. vi. cum cōcor. Nec est verū q̄ hic versetur solum fauor instituentis τ instituti: imo versatur fauor ecclesiarū τ salus aiarū: vt pꝫ in decre. i. de prebē. τ sic renūciare nō potuerūt. facit quod dixi post Inno. Hosti. τ Cōpost. de rescrip. cū dilecta. sup. iiij. glo. ꝑ hoc videt̄ q̄ institutio vel confirmatio nō valeat: puta q̄ cū diocesanus nō recipiat potestatem cōfirmādi ab hac cōstitutione: sed dēt constitutio iurisditionem habenti certū modum sine decreto: q̄ cōfirmatio cōtra hanc inhibitionē facta valeat: τ q̄ hoc sit ð mente colligo per verbum precedens sub obtestatione τc̄. Fateor tamen q̄ puniendus est faciens. vt in decre. si soli. cum ɔcor. facit. j. de iudeis. c. vno. Ad decre. ꝓuida. respōdeo q̄ ibi ordinarius recupat iurisditionē ꝑ ɔstitutionē Greg.

ꝯuis.co.ti.sed modificatā:si ergo modum nō fuet deficit iurisditio.facit.ff. de trāsac.cū hi.§.si pro:.⁊ de eo qui sub tu.vel cu.l.magis.§.si es alienū.Ad decre.vl.co.ti.dico ꝙ ex vi decreti nō valet ibi ꝯfirmatio q̄ alias valuisset in decr. cū dilectus.⁊ decre.si soli.ṽ.aūt.aut erat ius alteri acq̄situ pro quo scribebať.l. nō dubiū.loqtur in his que hn̄t ppetuā ꝓhibitionis cām:vt no.de spon.duorū tua.que h cessat:nā etiam post institutionē assignatio fieri pōt vt seqť:⁊ ad hoc adde qd̄ dixi .s.e.cō.de seque.poss.c. vno. ver.aliqua.

a ¶ Presentatū. instituendu3 ad regimē ecclie vel curā ppli.

b ¶ Jus pn̄tandi.nō nudū:sed vna cū dn̄io tpaliū:vt.j.§. sane.Alias non fieret assignatio ista q: rector totu3 hēret. super quo vide qd̄ scripsi.de preben. de monachis.sup fi.vlt.glo.

c ¶ Cōpetente3:de elec.c.i. de appel.cum sit.

d ¶ Cora3.vide qd̄ sup hac dictione no.de elec.vt circa.li.vi.

e ¶ Jpm.a diocesano statutū.

f ¶ Noceat.facit de ele.publicato.⁊ ad ea q̄ ibi scripsi in.x.q.

g ¶ Et tunc.i.lapso termino:⁊ extremū tempus designat.ff. de ꝯdi.⁊ demō.l.iiij.in fi.

h ¶ Et in pena3.nō dicit ⁊ postea ī penā:nec.s.pri.dixit prius debeant p qd̄ dico ꝙ dūmodo lapsus sit termin⁹ nō attēto ordine hui⁹ lr̄e sicut assignatio p̄ronoꝝ p̄cedit īstitutionē sic ⁊ diocesani pri⁹ poterūt assignare:⁊ postmodū istituere: faciūt no.ō tes.cū dilecta.l.iiij.glo.⁊ sic illud extūc qd̄ p̄cedit ďtermi nat verbū debeāt ⁊ verbū deuoluať. S3 in quo est h pena: cū nihil videať referre an p ipsos:an p ep̄3 hoc fiat ex quo modus nō excediť.so. assignabit forte ep̄s tale p̄diū qd̄ sibi tenere voluisset:pditio ergo electionis ē hic pena.fa.de preben.si pluribus.in fi.li.vi.ff.de leg.ij.statuliberū.§.stichū.⁊ est si.de sup.ne.pre.c.vno.ea.cō.

i ¶ Deuoluať.Tā.Go.Jnno.⁊ Host.dicebāt de p̄bē.de mōachis ꝙ si monachi assignare nollēt hāc portionē.ep̄s lapsis sex mēsib⁹ ordinaret eccliā3 p decre. sicut de sup.neg.pla.s3 archi.ī decre.i.de pre.li.vi.dicit decre.sic loq in defectu pn̄tati nō ī defectu ꝓuētuū:q̄re dixit epm̄ hoc casu nō posse eccliam ordinare: s3 coget illos ad assignationē faciendā:hodie melius ꝓuisum est p hanc litteram.

k ¶ Oneramus.ꝯcor.s.de vo.c.fi.vbi ꝯcor.de hoc.s.ti.pri.c.vlt.§.vt aūt ī fi. .j. de here.c.i.post p̄n.⁊ p hāc lr̄am:⁊ ea que no.ō rescri.statutū.§.assessorē.li. vi.vř ꝙ p p̄ronos vel p̄sbyteros nō possit ep̄o q̄stio ꝯferri:⁊ qd̄ si appellarēt patroni dicētes ꝙ excessit:vel p̄sbyter dicēs ꝙ portio nō sufficit ep̄s ñ deferret. Sa teor tñ ꝙ superior ad quē appellatū est emendaret qd̄ male factu3 esset.s.de ap. pastoralis.in p̄n.Jtem puto cū ante lapsum termini est cōtentio iter patronos q dicunt portionē antiquā vel auctā p ipsos sufficere epm̄ hoc negantem.

l ¶ Moderationē.i.moderatā taxationē:hoc dico q: moderatiōis verbū diminutionem sapit.de ver.sig.c.fi.⁊ est huic si.de ele.cupiētes post p̄n.li.vi.

m ¶ Odio vel fauore.presentati vel presentātium.

n ¶ Alias.puta p̄mio vř tiore.xi.q.iij.q̄tuor ō re iu.cū eterni.li.vi.j.ō he.c.i.

o ¶ Uel minori.cōcor.de offi.cu.c.i.⁊ qd̄ ibi no.in.iij.glo.

p ¶ Sane.hic declarat pre.oīa:vt.j.dicam.

q ¶ Obsueneť.ex quo.n.pn̄tati ⁊ istituti nō sustinēt onera:sed ꝓcurationē cathedraticū:⁊ alia iura ep̄alia ⁊ hospitalitatis onera:⁊ his silia subeūt patrōi nō fiet assignatio p̄dicta ēt pro sustentatione rectoris:vt seqtur.Si g̃ aliqua onera puta ꝓcurationū subeūt p̄roni reliq̄ subit p̄sbyter:vř ꝙ assignatio fieri ďbeat sufficiēs pro his onerib⁹ tm̄ q̄ subit p̄sbyter:facit ō p̄scrip.accedētes.de sta.mo.ī singuľ. de deci.tua.ij.puto.n.hoc eē de mēte hoꝝ iuriū ꝙ aut oīa subeūt p̄roni:aut oīa p̄sbyter:facit de ꝯsecra.di.ij.cōperim⁹.ff.de admi.tu.cū q̄riť.Nā pticularis exactio multa h3 icōmoda.ff.fami.her.l.plane.facit.ff.de exer.ac.l.ij.s.de cēsi.cu3 instātia.⁊ hoc ꝓbat sequēs lr̄a.

r ¶ Perpetuis.de.cap.mona.c.vno.lib.vi.

s ¶ Uicarijs.repete perpetuis.de offi.vica.ad hec.

t ¶ Subire.teneatur quod sequitur.

v ¶ Decēter.hoc respicit honestatē:de vo.magne.honeste ergo locabunť ī sede de exces.pre.c.i.de ma.⁊ obe.solite.⁊ honorabiť in eis sacerdotale officiū:de here.cum ex iniuncto.ver.l3.lxxxv.di.esto.

x ¶ Prestare.hic p3 ꝙ ēt pro sustentatione rectoris nō fiet assignatio.

y ¶ Sufficiētem.vide qd̄ no.xxi.q.i.c.i.de rescrip.cum adeo.in glo.ij.

z ¶ Ad obseruationem.nō poterūt ergo tollere vel minuere portionē p episcopū assignatam.facit de preben.auaritie.

⁊ ¶ Alio.cum.s.rector vel vicarius sustinet onera:⁊ infra tēpus per diocesanu3 statutum assignatio per patronos facta non fuit.

ne pn̄tatū[a] aliquē p quācunq3 p̄sonā ecclesiasticā ius[b] pn̄tādi ad ecclesiā aliquā hn̄tē admittant:nisi īfra certū terminū cōpetētē[c] p diocesanos ip̄os pn̄tātibus p̄figendū ipsi pn̄tato fuerit corā[d] eis: vt prescribitur ꝯgrua de ꝓuētib⁹ ecclie portio assignata:quam si forsan iude3 pn̄tantes infra terminum ip̄m[e] assignare neglexerint:ne factum eorū noceat[f] pn̄tato statuimus: vt ex tunc[g] diocesani debeāt pn̄tatu3 nisi aliud canonicū obsistat admittere: ⁊ in penā[h] pn̄tantiū ad diocesanos ipsos ptās assignationis huiusmodi deuoluatur[i]. Precipimus autē3 diocesanis eisdē sub ipsius obtestatione diuini iudicij: ipsorūq3 conscientias oneramus[k] ꝙ moderationem[l] portionis ipsius debite faciant: nec odio[m] vel fauore: vel alias[n] in pluri vel minori[o] circa illā scienter excedant. ¶ Sane[p] in priorατu3 vel aliorum tam regulariū q̄3 secularium locorum ecclesijs in quib⁹ religiosi vel alij ad quos eoru3 redditus ptinere noscunť:p̄dicta consueuerūt onera supportare premissa nullaten⁹ obseruenť[q] s̄m onera oīa que ecclesiarum ipsaru3 ppetuis[r] presbyteris aut vicarijs[s] ī cūberent:si dicta eis assignatio facta esset religiosi ⁊ alij supradicti plene subire[t]:ac presbyteros seu vicarios ip̄os decenter[v] tractare nec non substentationem eis prestare[x] sufficientem[y] ⁊ congruam teneantur. ¶ Ad que omnia integraliter adimplēda:⁊ nihilominus ad obseruationem[z] debitam assignationis per diocesanu3 in casu alio[⁊] vt permittitur faciēde:religiosos predictos ⁊ alios quoslibet a diocesanis eisdē ecclesiastica volumus cēsura compelli:non obstantibus exemptionibus aut alijs quibuslibet priuilegijs consuetudinibus[ꝯ] vel statutis:q̄ circa p̄missa[ꝛ] vel eoꝝ aliqd̄ religiosis ipsis aut alijs i nullo volumus suffragari. L. Dex.

¶ In plures heredes vni⁹ ex pluribus patronis transit iuspatronatus in stirpes.h.d.Jo.an.

Plures ab vno ex patronis

ꝯ ¶ Cōsuetudinibus.cōcor.vide.s.e.cō.de eta.⁊ quali.vt hi qui ad fi.

ꝛ ¶ Premissa.in alijs g̃ nō ledūtur puilegia.sic.s.ti.i.c.vlt.ver.nullo.

Plures. Se summat tria dicens.Secūda ibi: ⁊ vt facilius.Tertia ibi:quib⁹.quarum prima determinat no.xvi.q.vlt.pie mentis.plenius.e.q.si plures.⁊.e.ti.c.i.per que patet hic reprobari opinionem:que placere videbatur Ala. Hug.Lau.Jo.Tanc. Vin.Ber.⁊.Gof.q̄ mihi etiā placebat:⁊ approbať opi.Jnno.⁊ Host. dicentiū in p̄n.c.i.ꝙ ī iure p̄ronat⁹ successio fit p stirpes nō p capita:cum hoc eē debeat in linea descendenti.insti.de here. q̄ ab ite.defe.§.⁊ ga placuit:vt sic plures vni succedētes loco vnius habeantur.ff.de condi.⁊ demō.cu fund⁹.⁊ dicebat Jnno.hāc eqtatē preferendā subtilitati ꝯrie.ff. ad.l.aquil.ita vulneratus ī fi.ff. de isti.l.i.his ꝯcor.Rof.beneuē.in libello suo.e.ti.§.nūc de vl.Primi ꝯ.Ad qd̄ inducebat Vin.ꝙ patroni veniūt ad successionē liberti per capita non per stirpes.insti.de succes.liber.§.sed nostra.alias ī cipit multis.facit ad hoc quia stipulationes indiuidue non diuiduntur inter heredes.ff.de verbo. ob.l.ij.⁊.l.eedem.§.cato.⁊.l.stipulationes nō diuiduntur.archi.ī pre. .c.si plures.concordare voluit opiniones dicēs opi.Jnno.esse verā ī his q ex diuersis causis sūt p̄roni:⁊ ita ponebat Rof.vt si vnus ex fundo:alter ex dote. Omnes enī ex altero descendētes loco vnius habētur:quādo vero vnicus fuit p̄ron⁹ tūc locū hēat opinio cōtraria:vt sic īspiciamus initiū.S3 l3 hoc aliquantulū mulceat aures:cui nec vř hec decre.obstare q̄ ponit plures patronos ⁊ vnū ex plurib⁹ nō vnū solū:tñ nō video rōne3 quare aliud ī duob⁹ p̄ronis ex diuersa cā ꝙ ex eadē:vt si duo dederint dotē.Jtē nec video quare magis inspiciamus stirpē primo gradu ꝙ secūdo vel vlteriorib⁹.Cū igitur in hoc oēs ꝯcordent ꝙ hoc ius est simplex.⁊ indiuisibile.Jtem cōcordent ꝙ in heredes ⁊ inequalibus partibus equaliter trāsit:l3 forsan vt dicebat Jnno.pinguior sit vox illius qui plus h3 in hereditate. Jtē cū omnes cōcordent eū q aliqd in dote posuit ita p̄ronū esse sicut eum q plus posuit:⁊ de oīb⁹ his scripsi.eo.ti.c.i.Mihi placebat opinio hic reprobata: que l3 in pre hr̄et ꝯtrariā equitatē:tamē expediens mihi videbatur ecclesijs:vt sicut p̄ronis per capita debeť ius ꝓcessionis ius alimētoru3:⁊ ius defensionis:ita per capita debeatur ius pn̄tationis.s. vt quot sunt capita p̄ronoꝝ tot sint suffragia vocū ⁊ nō plura:ad hoc facit.eo.ti.c.iij.qd̄ loqtur etiā de heredibus fundatoꝝ in plurali:⁊ tñ dicit preficiendu3 illu3 qui plurimoꝝ approbatur assensu.Et nō plura dixi.vt.s.si p̄ronus sit heres cōpatroni:solū vnā vocem habeat:cuius ꝯtrarium innuit hec lr̄a:vt.s.si sit de heredib⁹ trium p̄ronoꝝ:in tribus vocib⁹ ꝓtē hēat:vel si solus esset heres triū hēat tres voces:facit ō re iu.cū olim.⁊ ex opi.h approbata timeo ꝙ nasceť iextricabiles q̄ōnes.Pone ꝙ.a.patron⁹ cuius heredes haberi debēt ꝓ vna voce:habuit tres filios quoꝝ prim⁹.b.noīe habuit duos filios.scd̄us.c.noīe habuit q̄ttuor.tertius.d.noīe habuit sex:quo iure isti oēs hn̄t vnā vocē:eo iure hn̄t duo filij.b.tertiā illius vocis.q̄ttuor filij.c. aliā tertiā:sex filij.d.aliā tertiā.Si g̃ ad apiendū itellectū dicēdoꝝ hāc vocē reducam⁹ ad vnū as.i.ad.xij.vncias:⁊ faciam⁹ ꝙ q̄libet vncia ī voce sit bonoñ.grossus:⁊ qlibet grossus valeat duodecim bonoñ.paruos q̄libet stirps hēbit q̄ttuor vncias.qd erit g̃ si vn⁹ ex duob⁹:tres ex q̄tuor duo ex sex pn̄tant ticiū:⁊ reliq.s.vn⁹ ex duobus:vnus ex q̄ttuor:⁊ quattuor ex sex presentant seium:de numero p̄sonarū p3:de vncijs etiam p3:quia presentatores ticij habent sex vncias ⁊ quattuor denarios:presentatores seij habēt qnq3 vncias ⁊ octo denarios:sed explica stirpē.Jtē descēdendo ad tertiū gradū si vnus ex illis duob⁹ filijs.b.habeat vnū solū filiū q clericus est alter octo:quoꝝ duo etiā sūt clerici ille solus habebit duas vncias:⁊ illi octo diuident alias duas:⁊ sic qlibet ex illis octo habebit tres denarios. Jtem si qlibet ex q̄ttuor filijs.c.habebit filios.p̄mus quattuor: quorum vnus clericus:secūdus tres:quoꝝ duo clerici.tertius duos clericos:quartus vnū:q̄ttuor filij primi habēt vnciā:⁊ sic qlib3 tres denarios:tres filij secundi vnciā:⁊ sic qlibet q̄ttuor denarios: duo filij tertiā vnciā aliam:⁊ sic qlibet sex denarios ⁊ solus fili⁹ quarti h3 integrā vnciā.Jtē si ex tertia

stirpe.l.ex ser filijs.d.quilibet hz filios. Pone qlibet ex trib⁹ duos ⁊ sic ser quorum vnus solus est clericus: ⁊ qlibet ex alijs tribus q̃tuor: ⁊ sic duode cim: quoꝝ octo sunt clerici: qlibet ex parentib⁹ habebit octo denarios qui libet ergo ex duob⁹ filijs p̃mor̃ triũ habebit quattuor denarios: ⁊ qlibet ex quatuor filijs.sc̃ōr̃ triũ habebit duos denarios. Habem⁹ ergo hz p̃ dicta trigintaseptẽ prone potes ex duodecim nepo tibus natis ⁊ tribus filijs pfoni: Finge q̃ vacat ec clesia: ⁊ isti triginta septẽ discordant: viginti laici ex eis pstant vnum: decẽ ⁊ septem quos vtri cleri cos alium tu qui vicis p stirpes deberi voces pfo noꝝ extrica mihi casum istũ quo iure etenim pon deras stirpẽ ī p̃mo gradu eo iure: ⁊ in vlterioribus: vt predixi in vncijs bñ pōt explicari: qꝛ pars clericoꝝ habet ser vncias ⁊ vnũ dẽariũ: ps laicorũ ser vncias minus vno de nario. Adhuc fortior in tricatio: vbi ponis alium cōpfonum habuisse tori dez descendẽtes quoꝝ ali qui concordant cum cleri cis p̃dictis alii cum laicis Et scias q̃ in predicto cō puto fuissem vltra terna rium vsus impari numero: vt.v.vii.vel.ix.adhuc fortior esset intricatio. Item si est intricatio tãta ī pneponibus: quanto amplior in filijs pneporũ vel vlterioribus.q̃ ẽ dicere si hec intricatio est ī tertio gradu: quãto maior in quarto quinto ⁊ vlteriorib⁹. Item si intricatio est in casu sic explicite ⁊ cerniculinaliter posito: quãto maior in eo per pbationes certificando: p tãto terrore de hac approbatione: nec sic terreor ẽ eo q̃ scripsi post Inno.⁊ ho sti.de elec. scriptũ sup ꝗo ꝓposit.vbi dico q̃ prelat⁹ possit hꝗ tertiam electionis.cap'm tertiã.clerus tertiã: qꝛ fateor vt ibi scripsi q̃ possit esse in tricatio in calculo: nõ tñ tãta vt hic: ⁊ hoc pp successiuas stirpes. Dicebat ergo goff.e.ti.c.i.q̃ cōsuetudo p quã ī quibusdã partibus: ut neapoli ius patronatus diuidit p vncias: possit excusari: vt fiat diuisio nõ respectu iu rispa.q̃ est indiuisibile sed respectu portionũ hz quas heredes successerũt pfono vni vel pluribus: ⁊ nõ respectu portionũ quas cōtulerunt edifican do vel dotando: ⁊ pōt esse vtilitas hax diuisionum: vt ecclesia ī alendo ⁊ in bonoribus magis teneat ei a quo plus receperit: sed actus p̃tandi cōis sit omnib⁹. Posset ẽt circa gratificatiōez que aliq̃ faciẽda est.eo.tit.cum aũt vor illius p̃ferri qui plus cōtulit: ⁊ hoc dicũ mihi placebat: sed vt viri opi.hic approbata.p quã facit de res.pastoralis.in p̃n.de test.lz ex q̃dam ibi non vtiqz vno tẽ.in tanto hz equitatem: qꝛ absurdũ erat pfonuz istitu endo decem heredes: forsan ad hũc finem vt defraudare posset cōpatronũ actu p̃tandi.q̃ esset si isti haberent decez voces: ⁊ ille vnam: ⁊ qꝛ hoc ita posset cōtingere in sc̃o gradu tertio ⁊ vlteriorib⁹ sicut ī primo nõ vt hꝗ rōnem opi.archi.⁊ pp hanc fraudẽ vel iniqtatem multotiens cogitauerã q̃ bonum esset statuere q̃ extantibus descendẽtibus heredibus sanguinis ex aliquo pfonoꝝ: ius istud non posset transmitti in extrãeos. In heredes vo sanguinis transiret p capita ẽt quo ad actũ p̃tationis: ⁊ tunc non con queratur pfonus de compfono: sed de deo creãte: si plures descẽdẽtes pre buit cōpfono q̃ sibi. Deficientibus vo cōpfonis: tũc pfonus descẽdẽtes nõ habens posset trãsmittere in extrãeos: qbus ẽt succederẽt soli descẽdẽtes sanguinis ⁊ per capita. Et forsan non esset absurdũ statuere q̃ nullo casu in extraneos.i.non descẽdẽtes posset transmitti: vt sic facilius liberarentur ecclesie ab hoc iure: facit de deci.phibemus.⁊.c.fi.

a Plures.quotcũqz: cum sit eadẽ rõ: sed ad minus duo comprehẽdit ō re.iu.pluralis li.vi.cum ꝗor.⁊ dic plures ẽt singulares: ī collegiatis.n. minus est dubiuz.de his que fi.aprela.c.ea noscitur.

b Ab vno.ergo sec⁹ si plures a plib⁹ vl vn⁹ a plib⁹ vt diri ī magna gl.

a Eccle.hẽm⁹ pfonos litzoꝝ ⁊ pfonos cãꝝ: ō qb⁹ diri.eo.ti.sup rub.

b Relicti.lz vbuz relicti ad viui tabulas nõ ptineat.ff. de tab.exhi.l.i. ad fi.facit de fo.ꝗpe.cōquestus. Idem tñ puto si inter viuos trãsferat ven dẽdo plurib⁹ vniuersitatẽ vel pmutando cũ plurib⁹ vl pluribus donãdo q̃ sunt modi trãsferendi.vt.no.eo.ti.cum seculũ: donationẽ tñ non posset facere priuatis sine consensu epi: vt plene scripsi.eo.ti.illud.

c Heredes.sui vel extranei: cum non distinguat: de hoc.xvi.q.vii.con sideranda: ⁊ diri eo.ti.cum seculum.

d Rectoris.⁊ clerici.cum eadem sit rõ: est tñ in hoc opinio an patronus p̃tet clericum.tene tñ quod no.e.ti. postulasti.

e Et vt.circa hunc ver.erat triplex opi. Prima q̃ hoc fieri posset. Secunda q̃ nõ posset. Tertia q̃ posset de auctoritate epi.alias non.h repro bat secũda q̃ tenebat ino.e.ti.c.i.⁊ tertia quã ipse ibi idez tenebat.eo.ti.q̃ rimoniã: ⁊ approbat primã quã tenebat her.e.ti.c.i.in fi.glo.⁊ apertius

ecclesie[a] relicti[b] heredes[c] vocez duz tarat vni⁹ hẽbũt ī p̃tatione recto ris[d]. Et vt[e] facilius[f] prouideatur ecclesijs: non inconueniens reputa mus patronos[g] ipsos inter se pos se libere[h] queire ō rectore ab eis al ternis[i] vicib⁹ p̃tando. Quib⁹[k] etiã ex eadez[l] cã permittimus[m]: vt plures[n] ad vacantem ecclesiaz pos sint eo modo presentaf[o] personas[p] q̃ vna ex eis eligi per episcopum[q] valeat ⁊ admitti.

Rubrica de censibus exactionibus ⁊ procurationibus.

Q Lemens.v.in conci.vienensi. Religiosi subire tenẽtur oneris que icũbebãt ecclesijs per eos ante hoc concliuz acquisitis: nisi priuile gio exemptione vel alia iusta cã iu uentur: que p̃uilegia vel exemptio nes non iuuant in ecclesijs post con cilium acquirendis.h.d. Io.and.

Quam fit[r] nature[s] cōsonũ illos nõ recusare onera qui rerũ cōmoda cōple ctuntur: hac ī perpetuũ valitura ꝗstitutione sancimus: vt religiosi[t] quicũqz p monasterijs ⁊ ecclesijs que ad eos quocũqz sint ti tulo[u] deuoluta: ꝓcurationes lega torũz sedis[x] apostolice ac iura epa lia[y] ⁊ alia prestari p ipsis antequaz ad eos peruenissent solita[z] prōpte soluere studeant: nisi forsan sedis apostolice priuilegio[a] ⁊ exẽptione[b] vel alia causa legitia[x] ab his se va leant excusare. Priuilegia ve ro seu exẽptiones[a] huiusmodi ad monasteria seu ecclesias q̃ ad eos obuenire cōtinget in posterum[b]

i Alternis vicibus.i.q̃ vnus p̃ma vice qua occurret vacatio: alter sc̃ōa: alter tertia: has ẽt vicissitudines q̃ñqz seruãt singulares pfone collegioꝝ in collationi bus spectantibus ad collegia: de prebẽ.c.vlti.li.vi. k Quibus. etiaz ter tium dcñ inducens ius nouũ ⁊ eqꝛsimũ: q̃ intelligo de laicis: vt.j.dicam.

l Eadem causa.facilioris prouisionis ecclesiaꝝ.

m Permittim⁹: olim nõ licebat.bñ.n.poterat laic⁹ p̃tato uno aliũ p̃taf.e.ti. q̃ aũt ⁊.c.q̃ aũt.⁊ potior erat ꝗditio istituti ab epo: vt ibi: videbat tñ eps prio teneri q̃ intellige vt diri eo.ti.pastoral. Si ergo licebat sic successiue accumulaf honestũ est vt liceat ẽt sic p̃tare. n Plures.quotcũqz vt diri ī prin.c.

o P̃tare.simul vel successiue: lz.n.olim cũ laicus p̃tabat sc̃ōm darcẽ eptio epo: ipse tñ laicus istabat p sc̃ōo: modo vero pōt reliquere hoc epi optioni: ⁊ sic no.q̃ lz electiōes nõ possint fieri alternatiue ō elec.c.ii.li.vi.p̃tatiōes sic: vt hic q̃ de laicis intelligo vl clericis p̃tãtib⁹ ex pfunonio: ī qb⁹ locũ hẽbat q̃.s.diri.

p Personas.ẽt in minorib⁹ cōstitutas q̃ dic vt de isti.c.ti.li.vi. Io.an.

q Per epm: vel alium instituentẽ: cum eadem sit ratio.

r Quam sit. Due sunt partes qꝛ primo rōne premissa ponit statutũ suum cum exceptiōe. Sc̃ōo exceptionẽ limitat ⁊ ōclarat ibi. priuilegia Imo.

s Nature.sumptũ de regula formata p modũ conuersum.ff. de re. iur.fm naturaz.⁊ vide de reg.iur.q̃ sentit.li.vi.⁊ dicit ler q̃ nõ est ferendus qui lucrum amplectitur.tẽ.C.de cadu.tol.l.vna.§.pro sc̃ōo in fi.

t Religiosi.in alijs ergo locũ nõ hz inquãtũ iducit ius nouũ in fi.s.ca.cō.de deci.c.i.de testa.c.i. u Titulo.vt donatione. de do. ꝗsultationibus pmutatione.de re.p.ad q̃ōnes: vel prescriptiōe.de iurepa.cura titulo vo ẽptiōis hꝗ non pōt de simo.q̃relam.de iu.pa.de iure.⁊.an transeat cũ vniuersitate scri psi eo.ti.ex lꝗis: titulus ẽt edificationis vel fundationis non adaptaf huic casui.

x Sedis apostolice.de iureiur.ego.n.de censi.cũ instantia.

y Epalia.de quib⁹ de of.or.ꝗquerẽte.s.ti.i.c.i.⁊ vides q̃ procuratio legatoꝝ ⁊ iura epalia ponunt vt diuersa: p q̃ pz q̃ q ex pacto tenet ad iura epalia: nõ p id tenet ad ꝓcurationẽ predictã. z Solita. vel ex impositione fcã tpe fun dationis.xviij.q.ii.Eleutherius.e.ti.quanto de iurepa.preterea.ii.vel ex anti quo usu de hoc e.ti.puenit.vel qꝛ res aliqua hñs onus annexũ peruenit ad eccle siam in quã transiuit cũ suo onere.xvi.q.i.si qs laicus de deci. pastoral.de pig. c.ex lꝗis.ff.de ꝗben ep.alienatio. ⁊ Priuilegio: h iuuat quo ad oia p̃dcã

2 Exẽptione.si itelligas ab epali iurisdictione hoc nõ iuuat quo ad ꝓcurationes legatoꝝ se.apo.ad quas exẽpti teneut: nõ ob.eo.ti.cum instantia q̃ exponas: vt ibi diri. Ꝗ illas ẽt nõ valet prescriptio: de pre.accedentes.

x Legitima.puta ꝗpositione.j.c.pri.v.nec ꝗponẽs.q̃ itellige quo ad illa ī q bus valeret ꝗpositio.de hoc e.ti.cũ venerabilis: vl res iudicata.ō re iu.cũ iter.⁊ no.ō p.cũ ex officij.l vlt glo. Prescriptio ñ vl h adaptari: cũ loquat ter.ō his q̃ p̃stari solebant: noua vo p̃scriptio p⁹ acqsitionẽ illaꝝ bene posset adaptari in his iurib⁹ q̃ sũt p̃scriptibilia: de p̃.de q̃rta: sed nunqd erit legitima cã si dicat idebita fuisse.sol.puto de mẽte hui⁹ ꝗstõis q̃ pcipiẽs ī possessiõe defendat vdec pbet ide bitũ e.ti.puẽit.fat.ō ele.q̃relã ad fi.⁊ q̃ ibi no.ō of.or.duo simul in.iij.glo.

a Exẽptiones huiusmodi.intelligo generales vel a predictis iuribus.

b In posteruz ꝗor.ō deci.nup.si.s.ea.cōp.de res.lꝗas.vides ergo q̃ priuile gia vel exẽptiones q̃s hẽbant religiosi: ẽt circa ecclesias acqrendas nõ habent lo cuz nisi in acqsitis ante cōcili.vien. De religiosis diri: qꝛ circa seculares nil um